

בית דין אזורי לעבודה בבאר שבע

סע"ש 47297-05-12 פלוני נ' אלמונית

1 לפני: כב' השופט משה טוינה
 2 נציגת ציבור (עובדים), גב' פסה מרקוביץ
 3 נציג ציבור (מעסיקים), מר יאיר כפיר
 4

התובע: פלוני
 ע"י ב"כ: עו"ד יהל בן-עובד

-

הנתבעת: אלמונית
 ע"י ב"כ: עו"ד נועה בר שיר

5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19

פסק דין

להלן פסק הדין שניתן בסע"ש 47297-05-12, תוך השמטת פרטים מזהים של התובע והנתבעת.

1. עניינו של פסק דין זה, בתביעה שהגיש פלוני (להלן - **התובע**) נגד אלמונית (להלן - **הנתבעת** או **האוניברסיטה**), בעקבות פיטוריו מהנתבעת. בתביעה עתר התובע לקבלת סעד של השבה לעבודה ובנוסף לפיצוי כספי אותו העמיד התובע במקרה של קבלת תביעתו להשבה לעבודה על סך 1,480,000 ₪¹; ולחלופין – באם תידחה העתירה להשבה לעבודה – לפיצוי בגין פיטורים שלא כדין בסך 6,008,949 ₪².

¹ פיצוי חודשי בסך 40,000 עבור 32 חודשים, ופיצוי בגין עוגמת נפש בסך 200,000 ₪.
² פיצוי בגין אי קבלת מענק הסתגלות – 186,982 ₪; פיצוי בגין אי תשלום שכר בסיס ותנאים נלווים בגין כל תקופת ההסכם והאופציה – 1,698,955; הבראה אקדמית – 23,635 ₪; זכויות פנסיוניות – 608,416 ₪; תשלום בגין ימי מחלה; לא מנוצלים – 110,923; שווי שנת שבתון – 206,699 ₪; קרן קשרי מדע – 154,440 ₪; פיצוי בגין פגיעה בקריירה – 3,000,000 ₪; יתרה צבורה – 18,525 ₪.

בית דין אזורי לעבודה בבאר שבע

סע"ש 47297-05-12 פלוני נ' אלמונית

הרקע העובדתי:

- 1
- 2
- 3 .2. התובע, יליד ואזרח ישראל, הוא מדען בעל שם בתחום מדעי החיים.
- 4
- 5 .3. בשנת 1998 העתיק התובע את מגוריו לארה"ב במהלך שנועד לקידום עבודות
- 6 מחקר בהן עסק באותה העת ולקידום אישי ומקצועי.³
- 7
- 8 .4. החל משנת 2006 ועד לחודש יולי 2010,⁴ הועסק התובע על ידי אוניברסיטה
- 9 בארה"ב – הנמנית על אחת מהאוניברסיטאות המובילות בעולם⁵ - ועסק
- 10 בעבודתו האקדמית במעמד "פרופסור-עוזר"⁶. באותה תקופה מעמדו של
- 11 התובע ואשתו בארצות הברית היה של תושבי קבע ובהתאם לדינים הנהוגים
- 12 שם, היה רשאי להגיש לקראת סוף שנת 2010 בקשה לקבלת אזרחות
- 13 אמריקאית.⁷
- 14
- 15 .5. ביום ה- 15 ליולי 2010⁸ בשעות הערב התייצבו בביתו של התובע סוכני FBI
- 16 שבידיהם צו חיפוש; בעקבות חשד להחזקה והפצה של חומרי תועבה אסורים
- 17 (פורנוגרפיים קטינים)⁹. במסגרת החיפוש החרומו סוכני ה-FBI מספר פריטים

³ סעיף 10 לתצהיר התובע.

⁴ עת שב בתובע לישראל כפי שיפורט להלן.

⁵ סעיף 8 לתצהירו של עד הנתבעת המציין כי אותו מוסד מדורג במקום ה-14 בדירוג 400 האוניברסיטאות המובילות בעולם.

⁶ סעיף 16 לתצהיר התובע.

⁷ סעיפים 18 ו-21 לתצהיר התובע.

⁸ לעניין מועד עריכת החיפוש ראו גם חקירת התובע: "ש: נעבור לסעיף 30 לתצהירך, בסעיף הזה מדובר על החיפוש שהיה בביתך... אתה כותב "בתקופה זו בחודש יולי 2010" אנחנו יודעים שזה היה ב-15 ביולי. ת: אם הצו חיפוש מתאר תאריך של 15 ביולי, אז 15 ביולי" (עמוד 8 שורות 11-13 לפרוטוקול).

⁹ סעיף 2 לתצהיר סוכן ה-FBI שעמד בראש הצוות שערך את החיפוש בבית התובע.

בית דין אזורי לעבודה בבאר שבע

סע"ש 47297-05-12 פלוני נ' אלמונית

- 1 מביתו של תובע, לרבות מחשבים שהיו בשימוש¹⁰; ולטענת חוקר ה-FBI נתפסו
2 והוחרמו בנוסף דיסקים, מכשיר טלפון מסוג iPhone ומצלמה¹¹.
- 3
- 4 6. ביום 22.7.2010, נחת התובע בישראל¹². במאמר מוסגר נציין, כי מאז התובע לא
5 שב לארצות הברית¹³.
- 6
- 7 7. עם שובו לארץ הציעה הנתבעת לתובע להצטרף לסגל האקדמי של
8 האוניברסיטה בדרגת מרצה בכיר במחלקת מדעי החיים בדרגת "פרופסור
9 חבר"¹⁴. נקצר ונאמר, כי התובע קיבל את הצעת הנתבעת והחל בעבודתו
10 באוניברסיטה ביום 1.1.2011¹⁵.
- 11
- 12 8. אין חולק כי עובר לתחילת עבודתו אצל הנתבעת, התובע לא שיתף את האחרונה
13 בנסיבות חזרתו ארצה, יהיו באשר יהיו¹⁶.
- 14
- 15 9. בחודש ספטמבר 2011, כשמונה חודשים לאחר תחילת העסקת התובע על ידי
16 האוניברסיטה, התפרסמה ידיעה באמצעי התקשורת בארצות הברית, לפיה

¹⁰ לעניין הפריטים שהוחרמו מבית התובע במישיגן ראו חקירת התובע: "ש: למה מכל התיאור שאתה מתאר בקטע הזה לגבי החיפוש לא כתוב שהחרימו מחשבים מהבית שלך? ת: למה אני צריך לתאר מה לקחו מהבית שלי, לקחו גם ניירות שסתם עמדו על המטבח. לקחו תמונות של המשפחה שלי, אני לא מתייחס למה נלקח ומה לא נלקח מהבית שלי, זה דבר קרימינלי. ת: אתה יודע שנלקחו ממך מחשבים? ת: אני יודע שלקחו דברים, אני אינני יודע מה נלקח מביתי. ש: אתה לא יודע שנלקחו מחשבים? ת: אני יודע שנלקחו מחשבים." (עמוד 8 שורות 14-22).

¹¹ סעיף 14 לתצהירו של סוכן ה-FBI.

¹² ראו לעניין זה הודעת התובע כפי שהוגשה לבית הדין ביום 10.2.2013.

¹³ במאמר מוסגר יצוין כי בהמשך לחיפוש שנערך בביתו של התובע בחודש יולי 2010, בחודש פברואר 2011 הוצא נגדו צו מעצר בין לאומי על ידי רשויות ארצות הברית.

¹⁴ מכתב מיום 7.12.2010, צורף נספח 1 לתצהיר התובע.

¹⁵ הודעה על מינוי מיום 25.1.2011 צורפה נספח 3 לתצהיר התובע וכן כתב מינוי מיום 2.2.2011, צורף כנספח 10 לתצהיר עד הנתבעת.

¹⁶ ראו סעיף 50 לתצהיר התובע: "לא מצאתי לנכון לשותף את הגורמים באוניברסיטה בתחשבותי האישיות ובנסיבות שהביאו אותי חזרה לישראל – לא במחלת אמי לא בחיפוש שהתרחש בביתי ולא במחשבה שמישהו מתנכל לי ומנבה למנוע ממני את קבלת האזרחות".

בית דין אזורי לעבודה בבאר שבע

סע"ש 47297-05-12 פלוני נ' אלמונית

- 1 התובע דרוש לחקירה בחשד להחזקה והפצה של חומרי תועבה אסורים¹⁷ .
2 ידיעה זו הגיעה לידי הנתבעת בסמוך לפרסומה¹⁸ .
3
4 10. בסמוך לפרסום הידיעה פנה התובע לערכאות בבקשה להטלת צו איסור פרסום
5 על הפרשה¹⁹, ועם קבלת הצו המבוקש עדכן את הנתבעת²⁰ .
6
7 11. בעקבות הגילוי שהתובע מבוקש בארצות הברית ולאור סוג החשדות נגדו,
8 זימנה הנתבעת את התובע לשימוע, בטרם ביטול או התליית ההתקשרות בין
9 הצדדים²¹. שימוע שבסופו של יום לא התקיים בשל הסכמת הצדדים על התליית
10 ההתקשרות²² .
11
12 12. ביום 12.2.2012, פנתה היועצת המשפטית של האוניברסיטה, אל באת כוחו של
13 התובע, וביקשה עדכון על הליך בירור החשדות נגד התובע בארה"ב; ודיון
14 בהמשך יחסי העבודה שבין הצדדים²³ .
15
16 13. בתשובה מיום 23.2.2012, הודיעה באת כוחו של התובע כי לא מתנהלים נגד
17 התובע הליכים פליליים בישראל וכי מבדיקה שערכה משטרת ישראל במחשבי
18 התובע לא העלתה ממצאים פליליים²⁴ . עו"ד הוסיפה כי התובע עבר הערכת
19 מסוכנות, ממנה עלה כי אינו סובל מהפרעה העלולה להובילו לצריכת חומרי
20 תועבה. לבסוף ציינה עו"ד בן עובד כי גם בידי רשויות ארצות הברית אין ראיות

¹⁷ ראו לעניין זה סעיף 36 לתצהיר עד הנתבעת וכן סעיף 66 לתצהיר התובע.

¹⁸ העתק מהכתבה מיום 22.9.2011 בעניינו של התובע שפורסמה באתר Annarbor.com, צורפה נספח 11 לתצהיר עד הנתבעת.

¹⁹ בקשה והחלטה בעניין צו איסור פרסום בגבולות ישראל צורפה נספח ב' לכתב התביעה.

²⁰ דוא"ל ששלח התובע מיום 23.9.2011 לעד הנתבעת, בו הוא מיידע אותה על קבלת צו איסור פרסום, צורף נספח 6 לתצהיר התובע.

²¹ זימון לשימוע מיום 9.10.2011 צורף נספח 7 לתצהיר התובע.

²² התכתבות מיום 11.10.2011 בין התובע לנתבעת, המעידה על הסכמה הצדדים להתלייה, צורפה נספח 13 לתצהיר עד הנתבעת ונספח 8 לתצהיר התובע.

²³ דוא"ל שנשלח ביום 13.2.2012, צורף נספח 16 לתצהיר עד הנתבעת.

²⁴ אישור על היעדר עבר פלילי מיום 14.2.2012 צורף נספח 11 לתצהיר התובע.

בית דין אזורי לעבודה בבאר שבע

סע"ש 47297-05-12 פלוני נ' אלמונית

- 1 ממשיות לביצוע דבר עבירה על ידי התובע²⁵. כן עדכנה עו"ד את הנתבעת,
2 בכוונת התובע לשוב לעבודתו באוניברסיטה.
3
4 14. בתגובה למכתב מיום 23.2.2012 הודיעה הנתבעת כי היא שוקלת את ביטול
5 חוזה העבודה עם התובע, ועל רקע זה, זימנה את התובע לשימוע בטרם תתקבל
6 החלטה בעניינו²⁶. ביום 7.2.2012 התקיים השימוע²⁷ שלאחריו החליטה
7 האוניברסיטה לסיים את העסקת התובע כאמור במכתבו של עד הנתבעת מיום
8 20.3.2012, שהוכתר "הודעה על החלטה בעקבות שימוע"²⁸; מכאן התובענה.
9
10 15. להשלמת הרקע העובדתי נציין בקצרה, כי משלא שב התובע לארה"ב הוצא
11 כנגדו בפברואר 2011 צו מעצר; וההליך הפלילי כנגדו תלוי ועומד.
12
13 עוד נוסיף, כי במסגרת אותו הליך פלילי מצאו רשויות החקירה בארה"ב כי
14 מהמחשב שנתפס והוחרם מביתו של התובע, נעשה שימוש לשם כניסה למאגר
15 הכולל חומרי תועבה, תחת שם משתמש ya2009. לטענת חוקר ה-FBI אישר
16 התובע בפניו כי הוא הזדהה ברשת בשם המשתמש ya2009; **טענה המוכחשת**
17 **על ידי התובע**²⁹.
18

ההליכים בתמצית:

- 19
20
21 16. ביום 2.4.2012 הגיש התובע בקשה לקבלת צו עשה זמני במעמד צד אחד
22 במסגרתו עתר, בין היתר, להשבתו לעבודתו עד לקבלת פסק דין סופי בעניינו.
23 במסגרת הדיון בבקשה הגיעו הצדדים לסכמה על התליית יחסי העבודה
24 ביניהם; וביום 19.4.2012 ניתנה להסכמה זו תוקף של החלטה.

²⁵ מכתב תשובה מיום 23.2.2012, צורף נספח 17 לתצהיר עד הנתבעת.

²⁶ זימון לשימוע מיום 27.2.2012, צורף נספח 18 לתצהיר עד הנתבעת.

²⁷ במעמד התובע ובאת כוחו ונציגי הנתבעת.

²⁸ מכתב הפיטורים צורף נספח 21 לתצהירו של עד הנתבעת.

²⁹ עדות התובע עמ' 18 לפרוטוקול שורות 28-32

בית דין אזורי לעבודה בבאר שבע

סע"ש 12-05-47297 פלוני נ' אלמונית

- 1
2 17. ביום 24.5.12 הוגשה התובענה נשוא פסק דין זה שבמסגרתה התבקש סעד
3 הצהרתי על בטלות הפיטורים. בד בבד עם התביעה, הוגשה בקשה לפיצול
4 סעדים, בנימוק כי נזקי התובע טרם גובשו, וכי רק לאחר סיום ההליך המשפטי
5 ובהתאם לתוצאותיו - יוכל התובע לאמוד את היקף נזקיו.
6
7 18. בהחלטה מיום 19.9.2012, שניתנה בעקבות קבלת עמדת הנתבעת לבקשת
8 התובע לפיצול סעדים, נדחתה הבקשה. ביום 14.10.2012 ניתנה החלטה נוספת
9 אשר לפיה רשאי התובע להגיש כתב תביעה מתוקן הכלל את מלוא הסעדים
10 הנתבעים. ביום 23.10.2012 הוגש כתב תביעה עליו נסוב פסק דין זה.
11
12 19. במסגרת הדיון בתובענה העיד התובע עצמו. מטעם הנתבעת העידו נציגים שונים
13 וסוכן ה-FBI בדימוס, מי שהיה הממונה על החקירה שהתנהלה נגד התובע
14 בארצות הברית.

המחלוקת:

- 15
16
17
18 20. כבר בשלב זה, שלב הגדרת המחלוקת, נדגיש כי בהליך מושא פסק הדין אין אנו
19 עוסקים בבירור שאלת האשמה הפלילית שדבקה בתובע, אם לאו³⁰; שאלה
20 שאיננה בסמכותנו ושאין בידינו הכלים לבררה. בהתאם השאלה הניצבת בפנינו
21 מצומצמת להקשר יחסי עובד-מעסיק והיא - האם בהתקיים חשד לביצוע עבירה
22 פלילית בידי עובד – בפרט חשד לעבירה פלילית שיש עמה קלון מסוג העבירות
23 בהן נחשד התובע – ושלא גולה על ידי העובד - יכול החשד להוות בסיס לפיטוריו
24 של העובד, משהתגלה החשד.
25

³⁰ לפיכך אין בדעתנו להכריע בשאלה האם אכן אישר התובע בפני חוקר ה-FBI כי הזדהה בשם משתש ya2009, עובדה שיש בה כדי לבסס את החשד לעבירה הפלילית המיוחסת לתובע.

³¹ בהתאם אין בדעתנו להתייחס לטענת הנתבעת לפיה אין עומדת לתובע חזקת החפות, משנמנע מלהתייבץ לחקירה לפני רשויות החקירה בארצות הברית. נעיר רק כי אין על התובע החובה להתייבץ לפני רשויות החקירה. ראה: ע"פ (ירושלים) 1632/95 עוזי אזולאי משולם נ' מדינת ישראל.

בית דין אזורי לעבודה בבאר שבע

סע"ש 12-05-47297 פלוני נ' אלמונית

21. ולעניין זה כפי שנראה מיד, עיקר המחלוקת שבין הצדדים היא מחלוקת משפטית המתמקדת בשאלת זכותה של הנתבעת להביא לסיום הקשר בין התובע בנסיבות המתוארות לעיל. בתמצית טענת הנתבעת³² היא כי בנסיבות שלפנינו - מציאות שבה מתקיים הליך פלילי נגד התובע בארצות הברית המייחס לו עבירות של החזקה הפצה של חומרי תועבה - זכותה של הנתבעת (ואפילו חובתה) להביא לסיום הקשר בין הצדדים על רקע החשדות המיוחסים לתובע משאלה הגיעו לידיעתה. עמדה זו תומכת הנתבעת בשלושה אדנים³³:
- א. לטענת הנתבעת נהג התובע בחוסר תום לב בשלב המשא ומתן הטרור חוזי משנמנע מלחשוף את החשדות הפליליים נגדו; מידע שלשיטתה הוא רלוונטי לביצוע העבודה אליה התקבל התובע.
- לגישתה באי גילוי המידע על החשדות המיוחסות לו - הפר התובע את חובת האמון אותה חייב מועמד לעבודה כלפי מעסיק פוטנציאלי, באופן שאינו מאפשר את המשך העסקתו והמצדיק את החלטה לפיטוריו³⁴.
- עוד טוענת הנתבעת בהקשר זה כי אי הגילוי עולה לכדי הטעיה כהגדרתה בסעיף 15 לחוק החוזים (חלק כללי), תשל"ג-1973 המקנה לה את הזכות לבטל את ההתקשרות שביניהם³⁵.
- ב. בהיבט התפקודי טוענת הנתבעת כי: היכולת להשתתף בכנסים בארצות חוץ, ליצור קשרי עבודה ושיתופי פעולה עם חוקרים בעולם, לצאת את הארץ, לצורך גיוס כספים למחקר - בדגש על ארצות הברית שהיא

³² מטעמי יעילות אין בדעתנו להתעכב על טענות התובע, בשאלה שהצבנו משאלה יבואו לידי ביטוי במסגרת הדיון וההכרעה ושאלת זכותה של הנתבעת להביא לסיום הקשר בין הצדדים בנסיבות המיוחדות למקרה זה.

³³ לפירוט עילות סיום ההעסקה ראו גם החלטה על סיום העסקה מיום 20.3.2012, צורף נספח 21 לתצהיר עד הנתבעת.

³⁴ הנתבעת הרחיבה על חובת הגילוי בסיכומיה כפי שניתן לראות בסעיפים 51-61; וסעיפים 109-112 לכתב ההגנה המתוקן.

³⁵ הנתבעת הרחיבה בנושא ביטול הסכם ההתקשרות עקב הטעיה בסעיפים 66-62 לסיכומיה.

בית דין אזורי לעבודה בבאר שבע

סע"ש 12-05-47297-05 פלוני נ' אלמונית

- 1 מובילה עולמית במחקר אקדמי - מהווים כולם תנאי בסיסי לעבודתו של
2 חוקר באקדמיה, דוגמת התובע.
3
4 בנסיבות אלה טוענת הנתבעת כי במציאות בה התובע מנוע ולבקר
5 בארצות הברית ואירופה בשל צו מעצר בינלאומי התלוי ועומד מולו –
6 הוא איננו יכול לבצע את התפקיד אליו התקבל – מחקר אקדמי פורץ
7 דרך בתחום מדעי החיים³⁶. לטענת הנתבעת פשוט כי במציאות שבה
8 נבצר מהתובע למלא תפקיד אליו התקבל, היא רשאית להביא לסיום
9 העסקתו.
10
11 ג. לטענת הנתבעת על רקע החשדות לפלילים המיוחסות לתובע ובשל אופי
12 העבירות המיוחסות לו - המשך העסקתו של התובע בשירותיה פוגע
13 בשמה הטוב של הנתבעת שהוא בסיס ליכולתה לגייס כספים מתורמים
14 הנחוצים להמשך פעילותה; והוא איננו מתיישב עם חובותיה כמוסד
15 אקדמאי האמון מעצם טבעו על הקניית ערכים שאינם מתיישבים עם
16 החשדות המיוחסות לתובע³⁷. על רקע זה טוענת הנתבעת כי זכותה לשם
17 טוב ומהותה כמוסד חינוכי מצדיקים, אם לא מחייבים, את ההחלטה
18 לפיטוריו.
19
20 22. מחלוקת נוספת היא שאלת הסעד והפיצוי להם זכאי התובע היה ויימצא, כי
21 הנתבעת פעלה שלא כדין משהביאה לסיום ההתקשרות שבין הצדדים. בעניין
22 זה בשל סוגי הסעדים השונים (השבה לעבודה ופיצוי כספי) וריבוי ראשי הנזק
23 שבמסגרתם נתבע הפיצוי - אין אנו רואים מקום בשלב זה של הדיון לפרט הן
24 את הסעדים המבוקשים בתביעה, ראשי הנזק במסגרתם מתבקש הפיצוי
25 וטענות הצדדים בהקשר להם. די לומר כי מעבר לשאלה העקרונית בעניין זכותה
26 של הנתבעת להביא לסיום הקשר שבין הצדדים חלוקים הצדדים ביניהם על

³⁶ באשר לטענות הנתבעת לעניין היעדר אפשרות לבצע את התפקיד מבלי לצאת את הארץ ראו סעיפים 48-49 לסיכומי הנתבעת; וכן סעיפים 96-98 לכתב ההגנה המתוקן.

³⁷ הנתבעת פירטה את טענתה בדבר פגיעה בשמה הטוב בסעיפים 111-124 לסיכומיה.

בית דין אזורי לעבודה בבאר שבע

סע"ש 47297-05-12 פלוני נ' אלמונית

1 הסעדים להם זכאי התובע וגובה הנזק בגינו זכאי התובע לפיצוי – ככל שייקבע
2 שהנתבעת נהגה שלא כדין ושהביאה לסיוס הקשר שבין הצדדים.

דיון והכרעה –

7 23. את פרק הדיון וההכרעה נקדיש לבחינת החלטת הנתבעת להביא לסיוס העסקתו
8 של התובע בשירותיה; בשלב השני, נבחן את תביעת התובע לסעד של חזרה
9 לעבודה ולפיצוי כספי הנתבע בראשי הנזק המפורטים בתביעה.

11 בחינת החלטת הנתבעת להביא לסיוס העסקתו של התובע, נפתח בשאלת חובת
12 הגילוי המוטלת על העובד ובענייננו התובע, להביא לידיעת המעסיק
13 הפוטנציאלי, הנתבעת כאן, קיומן של חשדות לעבירות פליליות המיוחסות לו;
14 בשלב המשא ומתן לקראת כריתתו של חוזה העסקה. בסיומו של בירור זה
15 (הבירור בשאלת חובת הגילוי), ניגש לבחינת זכותה של הנתבעת לסיים את
16 העסקתו של התובע משהובא לידיעתה קיומו של החשד ושל ההליך הפלילי אשר
17 מתנהל נגד התובע בארה"ב. נעיר כאן, כי מדובר בשתי שאלות שונות, שכן גם
18 אם אין על העובד, התובע, חובה לגלות למעסיקה הפוטנציאלית, הנתבעת, על
19 קיומו של חשד לעבירה פלילית המיוחסת לו בשלב המשא ומתן – חשד שכזה
20 עשוי בנסיבות מסוימות להצדיק את ההחלטה לפיטורי העובד, התובע, משהגיע
21 החשד לידיעת המעסיקה, הנתבעת, ועל כך להלן.

חובת הגילוי בשלב המשא ומתן לקראת כריתתו של חוזה העסקה:

25 24. מטבע הדברים אין אדם יכול להפר חובת גילוי ביחס לפרטים שאינם בידיעתו;
26 לפיכך, בירור חובת הגילוי של חשדות פליליים המיוחסות לתובע בשלב המשא
27 ומתן לקראת כריתתו של חוזה העסקה, מחייבת דיון עובדתי מקדמי הנוגע
28 למידע שהיה בידי התובע, נכון לאותו שלב. שהרי, ככל שיימצא כי בשלב המשא
29 ומתן לא היה בידי התובע מידע על קיומן של חשדות פליליים המיוחסים לו, לא
30 ניתן לייחס לאחרון הפרה של חובת הגילוי בשלב המשא ומתן.

בית דין אזורי לעבודה בבאר שבע

סע"ש 47297-05-12 פלוני נ' אלמונית

- 1
- 2 25. כאמור בענייננו, החל התובע את עבודתו כמרצה בכיר במחלקה למדעי החיים
- 3 בנתבעת ביום 1.1.2011; כאמור בכתב מינוי שהוציאה הנתבעת ביום
- 4 2.2.2011.³⁸
- 5
- 6 לכתב המינוי קדם משא ומתן שהתקיים בין הצדדים החל מחודש אוקטובר
- 7 2010 לערך שבמסגרתו הוצעה לתובע משרה אקדמית במסלול של קביעות
- 8 בדצמבר 2010³⁹ ואשר נמשך לכל המאוחר עד להוצאת כתב המינוי⁴⁰. יוצא מכאן
- 9 כי יש לבחון את שאלת ידיעתו של התובע לקיומן של חשדות המיוחסות לו
- 10 עבירה פלילית של אחזקה והפצה של חומרי תועבה, בתקופה שבין אוקטובר
- 11 2010 ועד ינואר 2011.⁴¹
- 12
- 13 26. לעניין זה טוען התובע, כי אף שהיה מודע לחיפוש שנערך בביתו ביולי 2011
- 14 ולתפיסה ולהחרמה של מחשבים מהבית, לא היה מודע לטיב החשדות נגדו⁴²
- 15 ואלה הגיעו לידיעתו רק לאחר שהדברים פורסמו באמצעי התקשורת בארה"ב
- 16 – דהיינו, בספטמבר 2011.⁴³
- 17
- 18 27. נקצר ונאמר כי אין בידינו לקבל את גרסת התובע לפיה לא היה מודע לעבירות
- 19 פליליות המיוחסות לו, עד לספטמבר 2011 וכי המניע לחזרתו לארץ ביולי 2010,
- 20 היה הרצון לשהות לצד אמו, שנפטרה מאז, ואשר התמודדה אותה עת עם מחלה
- 21 קשה⁴⁴.

³⁸ נספח 1 לתצהירה של עדת הנתבעת.

³⁹ מכתב לתובע, נספח א' לכתב התביעה.

⁴⁰ סעיף 42 לתצהירו של התובע אשר מספר כי זמן קצר לאחר הרצאה שנשא בנתבעת בסמוך לחודש אוקטובר 2010, פנה אליו ראש המחלקה והודיע לו כי המחלקה מעוניינת בקליטתו.

⁴¹ במאמר מוסגר נעיר כאן, כי בפברואר 2011 הוצא כנגד התובע צו מעצר. שהוצא הצו רק בפברואר 2011, ועל כך אין מחלוקת, הרי שאין לייחס לתובע מחדל של אי גילוי הצו בשלב הטרם חוזה, שהרי נכון לאותו שלב טרם הוצא הצו.

⁴² סעיף 35 לתצהיר התובע "לגבי מהות החשדות לא נאמר לי בעת ההיא מהו בדיוק אופיים. ידעתי שלא ביצעתי כל עבירה ואני חף מפשע.

⁴³ סעיף 66 לתצהיר התובע.

⁴⁴ כך טען התובע בעדותו בבית הדין, כי הגיע לארץ ביולי 2010 באופן פתאומי, בשל מחלת אמו. עמ' 9 לפרוטוקול שורות 19-30.

בית דין אזורי לעבודה בבאר שבע

סע"ש 47297-05-12 פלוני נ' אלמונית

- 1
- 2 28. כך מקובלת עלינו עדותו של סוכן ה-FBI אשר בעדותו בפנינו סיפר כי הציג בפני
- 3 התובע את צו החיפוש, הודיע לו שהוא מבקש לראות את המחשבים בבית,
- 4 בטענה כי "הם מאמינים שבמחשבים בוצעו פעולות בלתי חוקיות"⁴⁵; ובהמשך
- 5 העיד כי עדכן את התובע שמטרת החיפוש היא למצוא ולהחרים פורנוגרפיית
- 6 ילדים שנמצאת על גבי המחשב⁴⁶.
- 7
- 8 לטעמנו, עדותו של סוכן ה-FBI מקבלת חיזוק בהתנהלות התובע שבאה לביטוי
- 9 ביציאתו הבהולה של התובע את תחומי ארה"ב ימים ספורים לאחר החיפוש
- 10 שנערך בביתו; בשכירת שירותיו של עורך דין מקומי שעמד בקשר עם הרשויות
- 11 בארה"ב במכתב מיום 25.10.2010 המסביר לרשויות כי בכוונתו של התובע
- 12 לחזור לארה"ב⁴⁷ - מכתב שעולה ממנו כי התובע היה מודע שנוכחותו דרושה
- 13 בארה"ב להמשך חקירה; ובעובדה כי התובע לא חזר לארץ אפילו לתקופת
- 14 התארגנות קצרה לקראת קליטתו לעבודה בנתבעת; וויתר על האפשרות
- 15 להיקלט כחבר סגל מן המניין באחת מהאוניברסיטאות המובילות בעולם
- 16 בתחום עיסוקו⁴⁸.
- 17
- 18 29. כפי שנפסק, על מועמד לעבודה מוטלת חובת תום לב מוגברת המחייבת גילוי
- 19 מלוא הפרטים הרלוונטיים להתאמתו למשרה אותה הוא מבקש לאיש⁴⁹.
- 20 לפיכך, משמצאנו כי בשלב המשא ומתן לקראת כריתתו של חוזה העסקה בין

⁴⁵ עמ' 39 לפרוטוקול, שורות 3-5. הפרוטוקול הינו באנגלית והתרגום הינו של הח"מ.

⁴⁶ עמ' 39 לפרוטוקול, שורות 20-21.

⁴⁷ נספח 7 לתצהירו של עד הנתבעת.

⁴⁸ לעניין זה נעיר כאן, כי כל פי עדות התובע עמ' 12 לפרוטוקול שורות 26-28. הליכי קבלת מינוי כחבר סגל באוניברסיטה מתחילים ככלל בשנה השמינית לעבודתו של איש הסגל; ובהתאם לאופן שבו מחושבות שנות הוותק, היה התובע בעל ותק של חמש שנים.

49 לעניין חובת הגילוי המוגברת ביחסי עבודה ראו ע"ע (עבודה ארצי) 1487/02 סופר נ' רשת אורט ישראל (פורסם בנבו, 29.12.2005): "כאשר מדובר במשא ומתן לקראת כריתת חוזה עבודה, לקראת יצירת יחסי עבודה, דרוש תום לב מוגבר. עמדנו על כך פעמים הרבה. מדובר ביצירת יחסים מתמשכים וקרובים, דינמיים וגמישים. יחסים שאינם מסתיימים עם הקיבול, כריתת החוזה וביצוע העסקה, כביחסים מסחריים. כשבחווה עבודה עסקינה היחסים אך מתחילים עם הקיבול וכריתת החוזה. הצדדים עומדים להתקשר ביניהם, לא בחווה למכירת טובין, אלא ביחסים מתמשכים, יחסי קרבה ושיתוף. לכן כל צד שואף לדעת כל דבר רלוונטי על הצד השני, וכדין כך. חובת תום הלב המוגברת דורשת גילוי מלא".

בית דין אזורי לעבודה בבאר שבע

סע"ש 12-05-47297 פלוני נ' אלמונית

- 1 הצדדים, היה התובע מודע לקיומו של הליך פלילי חשד המייחס לו עבירה של
 2 אחזקה והפצה של חומר תועבה, מתעוררת שאלת חובתו של התובע לגלות את
 3 המידע שבידו לנתבעת, המעסיקה, בשלב הטרם חוזי.
 4
- 5 30. ברור לכל, כי חובת גילוי לא קמה מקום שאוסר החוק את גילוי המידע. לפיכך,
 6 חובת הגילוי על חשד של עבירה פלילית או של עבר פלילי של מועמד לעבודה, לא
 7 קמה בנסיבות שבהן קיים איסור שבחוק לגילוי מידע שכזה. בהקשר זה, אוסר
 8 חוק המרשם הפלילי ותקנות השבים התשמ"א-1981 (להלן: "חוק המרשם
 9 הפלילי") בסעיפים 11 ו-22ב' קבלת מידע על הרשעות וחקירות פליליות תלויות
 10 ועומדות, שלא בהתאם לחוק ולתקנות שהוצאו מכוחו; ולעניין זה קובע החוק
 11 כי:
 12
- 13 "11. המשטרה או גוף שרשאי למסור מידע לפי חוק זה רשאים למסור למי
 14 שזכאי לקבל מידע לפי חוק זה גם פרטים בדבר משפטים וחקירות פליליים
 15 התלויים ועומדים בעניינים שההרשעות בהם הן פרט רישום לפי סעיף 2."
 16
- 17 "22(ב) מי שהשיג או דרש מן המרשם, במישרין או בעקיפין, מידע שאינו זכאי
 18 לקבלו לשם העסקה או לשם קבלת החלטה בעניין האדם שהמידע נוגע לו, דינו
 19 – מאסר שנתיים; לעניין זה, לא יראו מי שעשה כאמור כזכאי לקבל מידע מן
 20 המרשם, בשל כך בלבד שהאדם שהמידע נוגע לו הסכים למסירת המידע."
 21
- 22 31. עם זאת נפסק, כי האיסור שבחוק הרישום הפלילי הוא על המעסיק לבקש
 23 ממועמד, או להשיג בדרך אחרת, **תדפיס של הרישום פלילי מהמרשם**⁵⁰. מכאן
 24 שאינן ללמוד מחוק המרשם הפלילי על איסור שחל על מעסיק פוטנציאלי לבקש

⁵⁰ לעניין זה נפנה לפסק הדין בעניין דוד פרץ, שם נפסק:

"... לדידי כשל המבקש בהבנת סעיף 22 לחוק המרשם הפלילי. המבקש טוען כי מסעיף זה עולה כי דרישת המשיבה ממנו למסור פרטים בנוגע לחקירתו היא בבחינת מעשה פלילי... מהאמור עולה כי מעשה פלילי קם שעה שאדם "השיג או דרש" מידע כאמור "מן המרשם". כלומר, אילו הייתה המשיבה פונה להשגת המידע האמור מ"המרשם", היה מקום לבחון את טענותיו של המבקש לעומק. ואולם, שעה שהמשיבה פנתה אל המבקש עצמו, ולא אל "המרשם", בבקשה לקבל את המידע האמור, ושעה שלא יכול להיות חולק כי המידע האמור הוא רלוונטי מאין כמותו במסגרת קבלת החלטה הנוגעת לעבודתו של המבקש והמתייחסת לאירוע שהתרחש במסגרת עבודתו אצל המשיבה ובחצריה, הרי שטענותיו של הלה בעניין זה (המתייחסות, מעבר לביטול החלטת ההשעיה, לביטול הליך השימוע כולו בשל "זיהומו") - אינן יכולות לעמוד..."

בית דין אזורי לעבודה בבאר שבע

סע"ש 12-05-47297 פלוני נ' אלמונית

- 1 מידע על קיומן של חשדות לפלייליים המיוחסות למועמד לעבודה או על עבר
 2 פלילי של מועמד שכזה.
 3
 4 32. על אף היעדר איסור שבחוק לבקש מידע על חשדות פלייליים או על עבר פלילי
 5 של מועמד לעבודה, ואפילו חובת הגילוי המוטלת על מועמד לעבודה מכוח חובת
 6 תום הלב היא חובה מוגברת, חובה זו איננה נעדרת גבולות. ולעניין זה נקבע
 7 בפסיקה כי היקף חובת הגילוי הוא פרי איזון בין האינטרסים הלגיטימיים של
 8 המעסיק, קרי קבלת מירב הפרטים הרלוונטיים הנוגעים למועמד לעבודה, לבין
 9 זכותו החוקתית של העובד לפרטיות⁵¹ ולכבוד; על פי הפסיקה המפתח לעריכת
 10 האיזון בין האינטרסים המתנגשים הוא, רלוונטיות המידע. בהתאם, ככל
 11 שהמידע שבידי העובד רלוונטי ביחס לליבת התפקיד לו הוא מועמד, חלה החובה
 12 ביתר תוקף; ככל שהמידע מתרחק מלהיות רלוונטי לליבת התפקיד, תגבר זכותו
 13 של המועמד לפרטיות. דברים אלה קיבלו ביטוי בפסק הדין ב-ע"ע (ארצי)
 14 363/07 שרונה ארביב נ' פואמיקס בע"מ (פורסם בנבו, 26.05.2010) (להלן –
 15 עניין ארביב) שבו נפסק⁵²:
 16
 17 "בשלב הטרם חוזי, כמו בשלב שלאחר ההתקשרות בחוזה עבודה, ניתן לעמוד
 18 על התנגשות חזיתית בין שתי זכויות יסוד. מצד אחד, זכותו הקניינית של

⁵¹ בהקשר זה מבקשים אנו להפנות לע"ע 8189/11, רפאל דיין נ' מפעל הפיס, שבו בהתייחס לפגיעה בזכות הפרטיות, נכתב כך:

"ניתן לכאורה לטעון כי הזכות לפרטיות אינה נפגעת, מאחר שאדם זכאי למסור מידע פרטי, כל עוד הדבר נעשה בהסכמה. אולם, לאמיתו של דבר, הסוגיה מורכבת יותר. כאשר אדם נדרש למסור מידע לצורך השתתפות במכרז (או במצבים דומים) הוא מצוי במצב של תלות המצמצם את מרחב הבחירה העומד לרשותו. אין להניח, שבעל מכרז (או מעביד) יוכל לדרוש גילוי של כל פרט הנוגע לחייו האישיים של המועמד, ולהצדיק את הדרישה בכך שהדבר נעשה "מרצון".

⁵² וראה גם ע"א 8189/11 רפאל דיין נ' מפעל הפיס (פורסם בנבו, 21.02.2013)

"...כפי שציינתי, חוק המרשם הפלילי אינו מהווה הסדר שלילי המונע בקשת מידע רלוונטי ממועמדים או מציעים במכרזים בנוגע לעברם הפלילי. אולם, אין בכך כדי להוות "שיק פתוח" לכל דרישת מידע כזו. פשיטא כי אין לדרוש מידע הנוגע להרשעות שהתיישנו או נמחקו (כאמור בסעיף 20(ד) לחוק המרשם הפלילי), אך בכך אין די. הבקשה לקבלת מידע צריכה להיות לא רק רלוונטית, אלא להיות מבוססת על תכלית ראויה ולעמוד בדרישת המידתיות (ראו והשוו: בירנהק, בעמודים 459-462). לפיכך, איני סבורה כי ניתן לדרוש מידע הנוגע לכל עבירה, אלא יש לתחום דרישה זו (מראש) אך ורק להרשעות ולחקירות תלויות ועומדות הרלוונטיות למכרז או למשרה הקונקרטי. כך, לדוגמה, ומבלי לקבוע מסמרות בדבר, נראה כי אם יתבקש אדם המועמד לעבודה הכוללת טיפול בילדים להצהיר על הרשעות בעבירות אלימות או מין, תיחשב הבקשה למידתית, אך לא כן ברגיל אם אותו אדם יידרש להצהיר גם על הרשעה בעבירות מס." [הדגשות אינן במקור - מ.ט.]

בית דין אזורי לעבודה בבאר שבע

סע"ש 47297-05-12 פלוני נ' אלמונית

1 המעסיק במקום העבודה, הבאה לידי ביטוי בפררוגטיבה הניהולית שלו, בבקשו
2 לנהל את עסקו כפי שנראה טוב בעיניו, ומנגד, זכותו של העובד לפרטיות,
3 שמקורה בכבוד האדם שלו. בהתנגשות הזו שבין שני האינטרסים הלגיטימיים
4 מתבקש האיזון הנכון בין חובת הגילוי המוגברת המבוססת על חובת תום הלב
5 של המועמד לעבודה לבין ההגנה על פרטיותו. לעניין האיזון הנכון שבין
6 האינטרסים המתנגשים יפים דברי אלישבע ברק במאמרה, ובזו הלשון: "חובת
7 הגילוי ביחסי עבודה מוגברת. אין היא מוחלטת, ... חובת הגילוי פוגעת בפרטיותו
8 של העובד הפוטנציאלי, של המועמד לעבודה ובפרטיותו של העובד.
9

10 עומדים זה מול זה שני אינטרסים נוגדים, האינטרס של העובד והמעביד
11 הפוטנציאלי הוא שלא להידרש לענות על שאלות הפוגעות בפרטיותם ושאינן
12 רלבנטיות לעבודה המוצעת... האיזון הנכון יעשה בכך שנאפשר אך שאלות
13 הרלוונטיות למהות היחסים שעומדים להיווצר. על קנה המידה לבחינת האיזון
14 בין דרישת הגילוי לזכות לפרטיות להיות קנה מידה אובייקטיבי". הנה כי כן,
15 וראויה מסקנתנו זו להדגשה מיוחדת, **האיזון הנכון בין חובת הגילוי המוגברת**
16 **מחד לבין זכותו של המועמד לעבודה מאידך נמצא ברלוונטיות של המידע**
17 **שבגילוי מדובר. עד כמה אם בכלל הוא רלוונטי לעבודה או למשרה שבה**
18 **מדובר.**
19

20 בענייננו, אין מחלוקת כי העבירה שבה נחשד התובע, היא עבירה המעוררת .33
21 סלידה ובצידה קלון מוסרי כבד. עם זאת, עצם הסלידה שמעוררת העבירה בה
22 נחשד התובע, איננה פוטרת אותנו מלבחון את הקשר שבין העבירה בה נחשד
23 התובע, לרלוונטיות לתפקיד שאליו התקבל – שאם לא כן, נמצא עצמנו הולכים
24 בדרך שמובילה להדרתם של חשודים בעבירות שטרם הוכחה אשמתם
25 ועבריינים מורשעים, משוק העבודה ומהחברה בכלל, אך ורק בשל הסלידה
26 שמעוררת העבירה המיוחסת להם או מעשים עליהם נתנו את הדין. דרך זו
27 שסופה בענישה ללא משפט של אלה החשודים בעבירות המעוררות כבס, ושל
28 מורשעים שנשאו את עונשם, טומנת בחובה פגיעה בלתי מידתית בזכותם של
29 אלה לפרטיות ולכבוד.
30

בית דין אזורי לעבודה בבאר שבע

סע"ש 47297-05-12 פלוני נ' אלמונית

34. אין דין משרה הכוללת עבודה עם ילדים דוגמת מורה, גנן או סייעת, מדריך בפנימייה או אפילו מציל בברכה ציבורית, כדין איש סגל אקדמי, שתחום עיסוקו במדעים שבמסגרת זו אינו בא במגע עם קטינים. שכן אם בדוגמאות שנתנו העבירה המיוחסת לתובע קשורה בתפקיד, משהתפקיד מציב את האדם בקשר עם קורבנות פוטנציאליים, אין הדבר כך בעניינו של איש סגל אקדמי בתחום המחקר של התובע אשר איננו בא במגע במסגרת תפקידו עם קטינים. מכאן, שהעבירה המיוחסת לתובע איננה קשורה בקשר חזק למשרה לה התקבל
35. משהעבירה בה נחשד התובע איננה רלוונטית לתחום עיסוקו של התובע כאיש סגל אקדמי בעיסוקו, הרי שבאיזון שבין חובת הגילוי המוטלת על התובע לבין זכות התובע לפרטיות ולכבוד, גוברת האחרונה על הראשונה; ומכאן שלא היה התובע חייב בחובת הגילוי על החשד שתלוי נגדו בשלב המשא ומתן לקראת כריתתו של חוזה ההעסקה.
36. במצב דברים שבו לא חייב היה התובע בגילוי החשד העבירה המיוחסת לו, בשלב המשא ומתן טרם קבלתו לעבודה בנתבעת, אי הגילוי איננו מהווה חוסר יושר או הפרת חובת תום הלב המוגברת שבה חייב מועמד לעבודה ועובד כלפי מעסיקו⁵³; וממילא אין לראות באי הגילוי משום הטעיה, כאמור בסעיף 15 לחוק החוזים (חלק כללי) תשל"ג-1973 המקנה לנתבעת את הזכות לביטול החוזה.
- זכותה של הנתבעת לסיים את הקשר שבין הצדדים בעקבות המידע שהגיע לידיה על המגבלות המוטלות על יציאתו של התובע את הארץ -
37. בנפרד מהטענה האומרת שבאי גילוי החשד המיוחס לתובע הפר האחרון את חובת תום הלב המוגברת המוטלת על מועמד לעבודה והמחייב גילוי מידע

⁵³ ראה: ע"ע 363/07, שרונה ארביב נ' פואמיקס בע"מ אשר מתייחס למצב שבו במסגרת ראיון העבודה לא גילתה המועמדת, התובעת, את דבר היותה בהיריון ולעניין זה נפסק: "נוכח דרישות התפקיד ומהות העבודה, דבר ההיריון לא היה בבחינת פרט מהותי ורלוונטי לעניין קבלתה לעבודה. משכך, באי גילוי דבר קיומו אין משום חוסר יושר מצידה של העובדת, או הפרת חובת תום הלב המוגברת החלה ביחסים שבין עובד למעסיקו".

בית דין אזורי לעבודה בבאר שבע

סע"ש 12-05-47297 פלוני נ' אלמונית

1 רלוונטי בשלב המשא ומתן הטרומס חוזי – עולה שאלת זכותה של הנתבעת
2 להביא לסיום הקשר שבין הצדדים, לאחר שהוצא כנגד התובע צו מעצר.
3
4 לשאלה זו שני היבטים: ההיבט האחד, הוא ההיבט העובדתי תפקודי; היבט זה
5 מתמקד בשאלה: האם לאור צו המעצר שהוצא כנגדו מנוע התובע ולכל הפחות
6 נפגעת יכולתו, מלמלא את התפקיד שאליו התקבל – כאיש סגל אקדמי. ההיבט
7 השני, הוא ההיבט המשפטי המתייחס לזכותה של הנתבעת לסיים את הקשר
8 שבין הצדדים, ככל שנמצא כי צו המעצר מסכל או פוגע ביכולתו של התובע
9 מלשמש כאיש סגל אקדמי שעיסוקו במחקר.
10
11 גם כאן נפתח בהתייחסות קצרה לעובדות; ולעניין זה נציין את העובדות 38.
12 הבאות:
13
14 התובע התקבל לעבודה בנתבעת כחבר סגל אקדמי "במסלול של קביעות"⁵⁴;
15 ומכאן שבכוונת הצדדים הייתה לקשר ארוך טווח במסגרתו השתלב התובע
16 כחבר סגל אקדמי הפועל במסגרת הנתבעת.
17
18 בפברואר 2012 הוצא נגד התובע צו מעצר ובעקבותיו הגישו רשויות האכיפה
19 בארה"ב בקשה לאינטרפול להוצאת צו מעצר בינלאומי שנכון להיום תלוי ועומד
20 ⁵⁵.
21
22 מקובלת עלינו הטענה העובדתית של הנתבעת ולפיה צווים אלה מונעים בפועל
23 את יציאתו של התובע מהארץ, ולכל הפחות לארה"ב ולמדינות שקשורות איתה
24 בהסכמי הסגרה. בהקשר זה, העובדה שהתובע לא חזר לארה"ב ולמיטב ידיעת
25 בית הדין לא יצא את גבולות הארץ בכלל; היא הנותנת כי טענת התובע בעדותו

⁵⁴ נספח א' לכתב התביעה, מכתב מיום 7.12.2010 "המשרה מוצעת לך במסלול של קביעות".
⁵⁵ צו המעצר הבינלאומי מחודש אוגוסט 2012 וצורף לבקשת הנתבעת להצגת ראייה מחודש מאי 2014.

בית דין אזורי לעבודה בבאר שבע

סע"ש 47297-05-12 פלוני נ' אלמונית

- 1 לפיה הוא אינו רואה עצמו מנוע מלהשתתף בכנסים בארה"ב, חרף הצווים
2 שתלויים נגדו⁵⁶ - היא טענה מיתממת.
3
4 39. על רקע המגבלה שרובצת על התובע המונעת ממנו מלצאת את גבולות הארץ,
5 טוענת הנתבעת כי התובע מנוע, לכל הפחות מוגבל, במילוי תפקידו כחבר סגל
6 אקדמי. תפקיד שעיקרו עיסוק במחקר המחייב קשרי גומלין עם עמיתים מחוץ
7 לישראל, לרבות השתתפות בכנסים, גיוס כספים מקרנות שמושם מחוץ
8 לישראל ושיתופי פעולה שחלקם מבוצע באוניברסיטאות או מוסדות מחקר
9 שבסיסן איננו בישראל ובפרט כאלה שבארה"ב.
10
11 40. מנגד טוען התובע, כי גם בהנחה שקיימת מגבלה על יציאתו את הארץ, אין הדבר
12 מסכל את יכולתו להמשיך בעבודתו המדעית. כך טען התובע כי בדומה לחוקרים
13 בארצות אחרות שעליהם שפועלים תחת מגבלות של יציאה מחוץ לתחומי
14 מדינותיהם⁵⁷, יכול גם הוא להמשיך בעבודתו המדעית בנסיבות שנוצרו.
15
16 בסיכומים שהוגשו מטעם התובע נטען בנוסף, כי במסגרת התחייבותו של התובע
17 כלפי הנתבעת, לא התחייב התובע להשתתף בכנסים בחו"ל ולצאת את הארץ.
18 לפיכך נטען כי אין הנתבעת יכולה להישמע בטענה כי לא ניתן להמשיך

⁵⁶ ראו עדות התובע עמודים 16-16 שורות 30-32, 1-11 בהתאמה :

"ת: אני מבטיח לך שאם היה אפשר הייתי נוסע לכנס או שניים במהלך 2012.

ש: איפה היית נוסע לכנס ב-2012?

ת: אם וכאשר היה כינוס כזה או אחר הייתי שוקל.

ש: אני מניחה שלא בארה"ב.

ת: מי אמר?

ש: אין לך בעיה לנסוע לארה"ב אני מבינה

ת: לא יודע

ש: אז למה אתה לא נוסע לשם לצורך המשך החקירה שלך?

ת: זה עניין שלי לא עניין שלך, זה עניין פרטי שלי.

ש: האם כל מה שנאמר כאן בדיונים הקודמים שעד שלא יבטיחו לך שעד שאם כניסתך לארה"ב שלא תעצר אתה לא

תיסע לשם, אתה מכחיש את זה?

ת: אני אטפל בכל תלונה באם קיימת, בצו מעצר אם קיים, בהתאם להצעת עורכי הדין שמטפלים בזה, אני לא נמצא פה

בהליך פלילי ואני מסרב להתייחס לדברים שעשויים אולי, לעמוד נגדי."

⁵⁷ ולעניין זה הביא התובע לדוגמא חוקרים מאירן או מקובה שנכון לאותה עת היו מנועים מלהיכנס לארה"ב.

בית דין אזורי לעבודה בבאר שבע

סע"ש 47297-05-12 פלוני נ' אלמונית

- 1 בהתקשרות שבין הצדדים לאור המגבלות שעל התובע המונעות ממנו לצאת את
2 הארץ⁵⁸.
- 3
- 4 41. בקצירת האומר, אין בידינו לקבל את הטענה האומרת כי משלא התחייב התובע
5 בצורה מפורשת להשתתף בכנסים בחו"ל, העובדה שהוא מנוע מלהשתתף
6 בכנסים כאמור, איננה יכולה להוות נימוק לסיום ההתקשרות. בהקשר זה די
7 לומר, כי במסגרת ההתקשרות שבין הצדדים התחייב התובע כלפי הנתבעת
8 להשתלב בפעילות הנתבעת כאיש סגל אקדמי שעיסוקו במחקר אקדמי. מכאן,
9 ככל שהשתתפות בכנסים בינלאומיים היא חלק מהעולם של המחקר האקדמי
10 – השתתפות שכזו היא חלק ממחויבותו של התובע כלפי הנתבעת כאיש סגל
11 אקדמי.
- 12
- 13 42. מקובלת עלינו עדותו של העד מטעם הנתבעת (ונוסיף כי לטעמנו הדברים מגיעים
14 לידי "ידיעת דיינים"⁵⁹); ולפיה קשרי הגומלין שמקיימים חברי סגל אקדמי עם
15 עמיתים בחו"ל הכרוכים בביקור אצל אותם עמיתים ובהשתתפות בכנסים
16 בינלאומיים - הם מרכיב מהותי ובלתי נפרד מעבודת איש סגל אקדמי שעיסוקו
17 במחקר⁶⁰.
- 18
- 19 43. לאור האמור, על אף שמקובלת עלינו הטענה כי המגבלות על יציאתו של התובע
20 מהארץ אין בהן כדי לסכל את יכולתו לעסוק במחקר מדעי מיני ובי⁶¹ - הרי

⁵⁸ סעיף 65 לסיכומי התובע.

⁵⁹ שכן דברים אלה באים לביטוי במערך הזכויות של איש סגל אקדמי. זכויות הכוללות בין היתר את הזכות להחזר הוצאות על השתתפות בכנסים והשתלמויות בחו"ל מהקרן לקשרי מדע.

⁶⁰ הגם שאין מהוות את ליבת עבודתו התובע משל היה טייס או דייל, אלא הן אמצעי להשגת מטרה. בהקשר זה הסביר עד הנתבעת בעדותו: "נסיעות לחו"ל זה דבר מהותי ביותר בקריירה האמיתית של חבר סגל, לא לחינם בקורות החיים של חבר סגל הוא מונה את רשימת הפרסומים שלו, את רשימת המענקים שלו ואת רשימת הכנסים שבהם הוא השתתף, זה לא סתם בשביל להתפאר, זה קריטריון לקידום של חבר סגל, זה קריטריון בקבלה של מענקי מחקר כי כשאתה מגיש בקשה למענק מחקר אתה מצרף את קורות החיים שלך ושם זה כתוב ובקרן יושבים שופטים שהם חברי סגל אקדמי במקומות כאלה ואחרים והם קובעים את זה ומסתכלים. אחד הקריטריונים הוא המעמד האקדמי הבינלאומי שלך. באוניברסיטה שלנו לא יקודם מישהו לפרופסור מן המניין למשל, לצורך העניין, אם אין לו מעמד בינלאומי, אם הוא לא היה בכנסים, אם לא היו לו הרצאות מוזמנות" עמ' 148 לפרוטוקול שורות 12-22.

⁶¹ כפי שאישר עד הנתבעת בעדותו, משאישר כי התובע יכל להמשיך בעבודתו המדעית, אפילו לאור המגבלות המוטלות עליו. בהקשר זה השיב האחרון: "שלוש שנים בהחלט יכול להיות שהוא היה יכול לכתוב אפילו עשרה מאמרים בשנה מפני שכשאתה כותב, כשחבר סגל כותב מאמר זה מבוסס על מידע על ידע שהוא צבר במשך כמה שנים קודם, לוקח זמן לעבד

בית דין אזורי לעבודה בבאר שבע

סע"ש 12-05-47297 פלוני נ' אלמונית

1 שבהיבט התפקודי במגבלות אלה יש בכדי לפגוע ביכולתו לבצע את התפקיד
 2 מושא ההתקשרות בין הצדדים הן בהיבט האובייקטיבי והן על פי דעתה
 3 המקצועית של הנתבעת ובתפיסתה את האופן שבו חבר סגל אקדמי ממלא את
 4 תפקידו כחוקר וחבר סגל (תפיסה האומרת כי השתתפות בכנסים בינלאומיים
 5 היא חלק מדרישות התפקיד של איש הסגל לצורך בניית מעמדו הבינלאומי
 6 ובעקיפין של האוניברסיטה).

7
 8 44. כבר נפסק כי למעסיק שיקול דעת בקביעת דרישות הסף הנדרשות למילוי
 9 משרה⁶² ואת מידת התאמתו של עובד למשרה לה התקבל. כך לדוגמא נפסק
 10 בפסק הדין בעניין **משביר בתי כלבו בע"מ נ' טליה קיסין**⁶³ כי בית הדין לא
 11 יתערב בשיקול הדעת המסור למעסיק בהחלטה על פיטורי עובדת, גם אם
 12 בנסיבות המקרה ניתן היה לקבל החלטה אחרת. בדומה נפסק בפסק הדין בעניין
 13 **יפית פרבר גאלי**⁶⁴ כי במקום שהוכח כי נפלו כשלים בעבודתה של העובדת שם,
 14 ימנע בית הדין מלשים את שיקול דעתו במקום שיקול דעת המעסיק שהגיע לכלל
 15 דעה שיש לסיים את ההתקשרות שבין הצדדים.

16
 17 45. לפיכך, משכוונת הצדדים מההתקשרות היא לקשר ארוך טווח ומשמצאנו כי
 18 המגבלות המוטלות על התובע לאור צווי המעצר שהוצאו נגדו, **פוגעות** ביכולתו
 19 לבצע את עבודת המחקר שהיא עיקר עבודתו של איש סגל אקדמי – הן בהיבט
 20 האובייקטיבי והן בתפיסה המקצועית של הנתבעת⁶⁵ – רשאית הנתבעת להגיע
 21 להחלטה על סיום הקשר שבין הצדדים. בנסיבות אלה, אין זה מסמכותו של בית
 22 הדין להחליף את שיקול דעת הנתבעת - אשר סבורה שבמציאות שנוצרה, נוכח

את זה ואז מוציאים את זה. אתה לא עושה ניסוי בבוקר ומפרסם אחרי הצהריים אז בהחלט יכול להיות שבשלוש שנים האלה באוניברסיטה הוא היה יכול לפרסם במיטב העיתונים בעולם מקרנות ובאיכות בלתי רגילה, בהחלט היה יכול להיות... עמוד 151 החל משורה 21. עם זאת, השאלה איננה אם התובע יכול להמשיך בעבודתו המדעית, אלא אם הוא יכול להמשיך באותה עבודה בהתאם לציפיות הנתבעת על בסיס נתונים שהיו בידיה בעת קבלתו של התובע לעבודה.

⁶² ראה לדוגמא, ע"ע 382/08, ד"ר נוגה בן מנחם נ' מדינת ישראל (ניתן ביום 9.7.2009). שם נפסק כי שיקול הדעת בקביעת תנאי סף במכרז שפרסמה רשות מנהלית, מוגבלת למקרים חריגים בלבד בהם הקביעה איננה סבירה או מידתית כך שרק לעיתים רחוקות יתערב בית הדין בקביעת תנאי הסף.

⁶³ ע"ע 15-05-8636, **המשביר בתי כלבו בע"מ נ' טליה קיסין**.

⁶⁴ ע"ע 13-10-11260 (ניתן ביום 14.11.2016).

⁶⁵ עדותו של עד הנתבעת שהובאה בהערת שוליים 60.

בית דין אזורי לעבודה בבאר שבע

סע"ש 47297-05-12 פלוני נ' אלמונית

1 צווי המעצר שהוצאו נגד התובע, אין התובע יכול למלא את התפקיד שלו
2 התקבל, בהתאם לציפיותיה את דרישות ומהות התפקיד – בשיקול דעתו שלו.
3 בפרט הדברים נכונים, משהחלטה שהתקבלה בעניינו של התובע על סיום
4 ההתקשרות בין הצדדים, איננה נוגעה בשיקולים פסולים דוגמת שיקולי הפליה,
5 ולא ניתן לומר שהיא לכשעצמה כה בלתי סבירה שהיא דורשת התערבותו של
6 בית הדין.

7
8 46. מהמקובץ עולה כי בהחלטת הנתבעת לסיים את ההתקשרות עם התובע, על
9 בסיס המידע שהגיע לידיה בדבר המגבלות המוטלות על יציאתו של התובע את
10 הארץ, מידע שיש בו כדי להשליך על יכולתו של התובע למלא את התפקיד מושא
11 ההתקשרות שבין הצדדים – פעלה הנתבעת במסגרת הפררוגטיבה הניהולית
12 המסורה לה כמעסיקה. בהתאם, מקובלת עלינו עמדת הנתבעת לפיה אין מקום
13 להתערבותו של בית הדין בהחלטה שהתקבלה.

14
15 פגיעה בשמה הטוב של האוניברסיטה –

16
17 47. כידוע הזכות לשם טוב איננה מוגבלת לאנשים בשר ודם והיא שמורה גם
18 לתאגיד⁶⁶. לטענת הנתבעת הפגיעה בשמה הטוב ככל שימשיך הקשר בין הצדדים
19 ועל רקע העבירה המיוחסת לתובע; ובמהותה כמוסד חינוכי המבקשות להקנות
20 ערכים שאינם מתיישבים עם העבירה בה חשוד התובע – יש בהן כדי להצדיק
21 (ואף לחייב) את ההחלטה על פיטורי התובע.

22
23 48. את טענת הנתבעת על זכותה לפטר את התובע למען הגנתה על השם הטוב ועל
24 רקע היותה מוסד חינוכי יש לאזן אל מול הפגיעה בתובע הגלומה בהחלטה על
25 פיטוריו. בנסיבות אלה, ולאור המסקנה אליה הגענו ולפיה רשאית הייתה
26 הנתבעת להגיע להחלטה על סיום העסקתו של התובע - אין אנו רואים צורך
27 לבחון טענות אלה של הנתבעת.

28

⁶⁶ ע"ע (עבודה ארצי) 13359-12-13 חן מענית - עיתונאי נ' אלמונית.

בית דין אזורי לעבודה בבאר שבע

סע"ש 47297-05-12 פלוני נ' אלמונית

סוף דבר:

- 1
2
3 49. משמצאנו כי אין להתערב בהחלטת הנתבעת על סיום העסקתו של התובע
4 בשורותיה, דין העתירה לסעד של השבה לעבודה; והתביעות לפיצוי כספי
5 לפיטורים שלא כדין- להידחות.
6
7 50. משנדחתה התביעה, ישלם התובע הוצאות לנתבעת בסכום בסך של 10,000 ₪.
8
9 51. הערעור על פסק הדין הוא בזכות לבית הדין הארצי לעבודה בתוך 30 יום מיום
10 המצאת פסק הדין למבקש.
11

ניתן והודע היום ו' אדר תשע"ח, 21/02/2018, בהעדר הצדדים.

נציג מעסיקים –
מר יאיר כפיר

משה טוינה, שופט

נציגת עובדים-
גב' פסה מרקוביץ